

[Aksel Larsen.]

verdenskrigs afslutning i hovedstaden og i adskillige provinsbyer nogle små barakbyer til øjeblikkelig afhjælpning af arbejdsløsheden, sagde man, og man lovede, at de inden mange år skulle være afløst af gode og menneskeværdige boliger. Siden da er der gået over 30 år, og vi er kommet gennem verdenskrig nr. 2, men ved Finsensvej, i Utterslev, i Sundby og ved Godthåbsvej finder vi fortsat de gamle, usunde træbarakker som vansirende vorter i bybilledet og som beviser på, hvordan stat og kommuner forsømmer deres elementæreste pligter overfor befolkningen. At de gamle barakker ved Vigerslevvej har fået selskab af nye barakker, opført efter verdenskrig nr. 2, gør ikke sagen bedre, men værre. Her er opgaver, som kræver et stort initiativ og en stor indsats også af kapital. Lad dem blive løst, og lad os tage fat på løsningen af dem med det samme.

De beløb, der ifølge vort ændringsforslag skal overføres til en sådan særkonto, vil antagelig for hovedpartens vedkommende finde anvendelse til finansiering og billig-gørelse af boligbyggeri. Derudover må der imidlertid kunne disponeres over kontoens midler til andre foranstaltninger, som foruden at opfylde konkrete samfundsnyttige formål kan tjene til at skabe beskæftigelse, at bekæmpe arbejdsløsheden. I en tid, da man fra regeringens og andre såkaldte ansvarliges side dag ud og dag ind råber på rationalisering, og da staten bevilger penge til rationalisering, til indførelse af arbejdsbesparende maskiner og fabriktionsprocesser, har samfundet pligt til at sørge for at beskæftige de arbejdere, som Marshallplanen i almindelighed, rationaliseringen i særdeleshed berøver deres arbejde. Hertil må staten råde over de fornødne midler, og det vil den komme til, hvis vort ændringsforslag vedtages.

Udover de nævnte ændringsforslag har vi stillet endnu et, nemlig ændringsforslag nr. 2. Vi foreslår, at de i lovforslagets § 3 omtalte 10 mill. kr. ikke anvendes som tilskud til teknisk-videnskabelig forskning og forsøgs-virksomhed, men til almenvidenskabelig forskning og forsøgsvirksomhed. Den almenvidenskabelige forskning har altfor ringe kår i Danmark, og selvom den i visse kredse ikke er så populær som den teknisk-videnskabelige forskning, fordi man ikke kan se mulighed for, at den som den teknisk-videnskabelige direkte kan give profit af det, man investerer i den, er det dog den, der er grundlaget for hele forskningen, og den, der har størst samfundsmæssig betyd-

ning. Tilskuddet bør ikke begrænses til en forholdsvis lille del af videnskaben, men ydes til videnskaben som helhed.

Jeg anbefaler at stemme for disse vore ændringsforslag, og jeg vægrer mig ved at tro, at den indsigelse, udvalgets ærede ordfører, hr. Holger Eriksen, kom med, er helt alvorligt ment. Vi havde forleden dag under en debat om et justitsministerielt lovforslag en diskussion her i tinget om, hvorvidt Danmarks selvstændighed var helt eller delvis begrænset, helt eller delvis udleveret til fremmed magt, og dengang hævdede justitsministeren, at han bekendt var noget sådant ikke tilfældet. Jeg kan derfor ikke tro, at det ærede medlem hr. Holger Eriksen i fuldt alvor og velovervejet vil hævde, at Danmark har udleveret sin selvstændighed, sin selvbestemmelsesret over egne anliggender, således at den danske rigsdag ikke kan vedtage de love angående indenrigske anliggender, som det passer den at vedtage. Jeg vil tilføje, at hvis det ærede medlem hr. Holger Eriksen siger: ja, man er nu engang nødt til at have Marshalladministrationens tilladelse, så vil han vel ikke udstede den stillidserklæring til sine amerikanske venner, at de er modstandere af, at danskerne får huse at bo i.

Må jeg til slut fremsætte en bemærkning til retsforbundet, hvis repræsentant, som ved socialdemokratisk velvilje kom ind i udvalget, går imod lovforslaget. Det ærede medlem hr. Johannes Jensen går imod det, fordi, siger han, loven vil kræve en meget omfattende administration og dermed vanskeligere afviklingen af planøkonomien. Det ærede medlem er sikkert bekendt med, at retsforbundets rigsdagsgruppe, før han kom ind i tinget, har stemt for godkendelse af Marshalloverenskomsten og overenskomsten om europæisk økonomisk samarbejde. Disse overenskomster er virkelig et stortilet stykke planøkonomi, sådan som retsforbundet forstår det, og af den art, som retsforbundet ellers til daglig agiterer så voldsomt imod. Hvorledes vil det ærede medlem hr. Johannes Jensen forene det standpunkt, han giver udtryk for i betænkningen, med det standpunkt, retsforbundet som helhed taget har til Marshalloverenskomsten og overenskomsten om europæisk økonomisk samarbejde?

Himmelstrup: Hvis jeg ikke husker meget fejl, stillede det ærede medlem hr. Aksel Larsen også for nogle år siden, da vi behandlede spørgsmålet om eengangsskatten, det forslag, at det beløb, som kom ind ved eengangsskattens gennemførelse, ikke skulle bru-